

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z odwołania Z.Ś.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

o wysokość emerytury policyjnej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 13 lutego 2025 r.,

na skutek skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z dnia 7 czerwca 2023 r., sygn. akt III AUa 808/22,

1. umarza postępowanie kasacyjne;

2. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami postępowania kasacyjnego ubezpieczonego.

[l.t.]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2022 r., VI U 1270/19 Sąd Okręgowy w Radomiu zmienił decyzję z dnia 3 lipca 2017 r. Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji poprzez ustalenie od dnia 1 października 2017 r. wysokości emerytury policyjnej Z.Ś. z pominięciem art. 15c ust. 3 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) oraz ich rodzin (pkt I wyroku) oraz w pozostałym

zakresie oddalił odwołanie (pkt II wyroku), zaś koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie zniósł (pkt III wyroku).

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie wyrokiem z dnia 7 czerwca 2023 r., III AUa 808/22 oddalił apelację organu rentowego oraz odwołującego się (pkt I.) oraz koszty postępowania między stronami wzajemnie zniósł (pkt II.).

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku organ rentowy wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., albowiem jest ona oczywiście uzasadniona; o uchylenie wyroku w części w jakiej oddalono apelację organu rentowego i zobligowano organ rentowy do wyliczenia świadczenia ubezpieczonego z pominięciem art. 15c ust. 3 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. z 2022 r., poz. 1626 z późn. zm.) i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy poprzez zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 22 kwietnia 2022 r., poprzez oddalenie odwołania od decyzji z dnia 3 lipca 2017 r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej w całości; alternatywnie „o orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 7 czerwca 2023 r. w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Lublinie lub innemu Sądowi równorzędnemu i pozostawienie temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego” oraz w obu przypadkach o zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego kosztów postępowania w postępowaniu kasacyjnym, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Pismem z dnia 8 stycznia 2025 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego dnia 14 stycznia 2025 r., organ rentowy cofnął skargę kasacyjną i wniósł o umorzenie postępowania oraz odstąpienie od obciążania go kosztami postępowania na zasadzie art. 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga to zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.) (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 listopada 2020 r., II PK 94/20, LEX nr 3080384 i z dnia 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421, por. też odnoszące się do kwestii związanych z art. 469 k.p.c. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., I PK 251/13, OSNP 2015 nr 6, poz. 79).

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne, o czym postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. oraz postanowił o nieobciążaniu pozwanego kosztami procesu w oparciu o art. 102 k.p.c.

[I.T.]

[a.ł.]